

SPANING

INOM VÅRD & OMSORG I MALMÖ STAD | NR 3/2008

Hundar med lust att vårda

SID 9

Boende nöjda med hemtjänst/SID 3

HBT-frågor inom äldreomsorgen/SID 4

Fokus på närstående/Kompetensstegen SID 7

Vårdhunden – Pernillas bästa vän

DAT, djurassisterad terapi, är ett sätt att arbeta med djur i vården. I Daglig Verksamhet enligt LSS förekommer hundassisterad terapi både på Akvitetscentret Fröet men framför allt på Brandvakten.

– VET DU VEM DU SKA TRÄFFA NU?

Christina Ingvarsson ställer frågan till Pernilla.

– Boy? säger hon.

– Javisst. Boy ska du träffa. Pernillas ansikte spricker upp i ett saligt leende som blir ännu större när Boy kommer in, springer rakt fram till henne, klättrar upp på rullstolen och ger henne en blöt puss. Och sedan tio till.

Pernilla misstycker inte, hon lägger båda armarna om hunden och kramar om.

– Så där håller de på, varje gång de träffas. Det är något speciellt med dig och Boy, säger Christina Ingvarsson och Pernilla håller med.

Boy är en springer spaniel, en jakthund i grunden, yster och lekfull. Tålig är han också, vilket är nödvändigt. Ibland kan han även kärleksfulla kramar bli hårda.

– Många tänker de kan ta med sin familjehund som säkert är snäll och duktig, och använda i verksamheten. Men så enkelt är det inte. Trängda situationer kan uppstå och då är det viktigt att både hunden och jag är utbildade för att klara dem, berättar Christina Ingvarsson som dels har sina hundar på

Brandvakten, dels på aktivitetscentret Fröet.

Christina Ingvarsson använder hundarna i sjukgymnastiken. Pernilla får en boll i handen. Hon övar på att kasta iväg den, vilket är svårt när musklerna inte riktigt lyder. Boy tittar på henne. Hon tittar på honom. När de har ögonkontakt – en annan färdighet för som Pernilla behöver träna på – säger hon:

– Varsågod. Och Boy går efter bollen.

Sedan tränar de på golvet. Med Christinas

hjälp tar Pernilla sig ned på knä. Boy hoppar upp och buffar lite. Pernilla parerar, vilket ger en bra balansträning.

De kan hålla på uppåt en timme. Efteråt får Boy ta igen sig någon timme. Ett par-tre pass om dagen klarar han.

Om en vecka träffas han och Pernilla igen.

HUNDFAKTA

Hunden ger glädje och motivation

Christina Ingvarsson säger att hunden lämpar sig väldigt väl just i verksamhet för personer med förvärvad hjärnskada.

– Det här är människor som du och jag, som har drabbats av en olyckshändelse eller sjukdom som gör att de tappat vissa funktioner. De förlorar delar av sin identitet, många blir nedstämda, skamsna. Men det är de inför andra människor. Inför en hund behöver de inte skämmas, de blir älskade för den de är. Förutom den direkta träningen ger mötena med hunden mycket annat i form av motivation, lust och glädje.

ANNIKA + BOSSE = SANT

Annika Lundberg är en av deltagarna. Hon säger att hon först nu, med hundarna, uppskattar den dagliga verksamheten till fullo.

– Jag ligger ganska högt och kan känna att alla aktiviteter inte passar mig. Det är en annan sak med hundarna. Jag föll pladask, särskilt för den här lilla sötnosen, säger Annika och stryker över Bosses tovigga öron. Annika säger att kärleken är ömsesidig. När Bosse hör hennes röst lystrar han och skiner upp.

– Jag jobbar mycket med Bosse. En vårdhund måste vara tålig. Jag vänjer honom vid att klara av att folk rör vid hans näsa och öron. Där är han känslig men det måste han kunna hantera om han ska bli godkänd vårdhund, berättar Annika.

LÄTT ATT ÄLSKA HUND I VÅRDEN

Matilda Ström och sjukgymnasten Christina Ingvarsson tar inte bara med sig sina hundar till jobbet – hundarna är jobbet. Deltagarna på Brandvaktens Dagliga verksamhet enligt LSS går ut med hundarna, tränar dem

och får samtidigt träning själva.

Matilda Ström blir i höst en av Sveriges första utbildade vårdhundförare. Hon och nakenhunden Bosse går en vårdhundsutbildning i Uppsala, där de tränar sig i DAT, djurassisterad terapi.

– Man skiljer mellan DAT och DAA, djurassisterad aktivitet. DAT går ett steg längre. Där ger man hundarna en målinriktad aktivitet som kan utformas i samverkan med legitimerad vårdpersonal. Det kan handla om att träna någon att komma ned i knästående eller att komma ur sin självcentrering, berättar Matilda Ström.

Deltagarna på Brandvakten har en förvärvad hjärnskada. Funktionsnedsättningen varierar. Gemensamt är någon form av min-

nesproblematik. Många är i behov av tydlig struktur, precis som hundarna.

Matilda Ström berättar att deltagarna på Brandvakten i höst även arbetar med att träna upp en ledarhund.

– Det är något som alla tar på stort allvar. Här handlar det om att träna hunden på riktigt. Att deltagarna samtidigt tränar sig själva tänker de kanske inte på. Men de tränar minnet, ögonkontakt, de kommer ut, aktiveras, blir glada. Vi har personer här som faktiskt minns bättre när de har en hund vid sin sida, berättar Matilda Ström.

Christina Ingvarsson arbetar med sin hund Boy med Permilla i sjukgymnastiken på Aktivitetscentret Fröet.

Vi i vården

Bosse
Ålder: 2 år
Ras: Kinesisk nakenhund
Kuriosa: Spelar piano med två tasslar.

Dash
Ålder: 2,5 år
Ras: Springer spaniel
Kuriosa: Duktig på att jaga.

Boy
Ålder: 5 år
Ras: Springer spaniel
Kuriosa: Pussas gärna.

Bella
Ålder: Ett år
Ras: Labrador
Kuriosa: Tränar till ledarhund

Tina
Ålder: 1,5 år.
Ras: Cocker spaniel
Kuriosa: Anses vara sötast